

Γραμμὴ τῆς παλάμης μου
ἀχάϊδευτη
Βγῆς φέμα.

Ἄνιχνευσε θηλυκοὺς λόφους
μὲ τὴν ἀριστερή σου καρδιά

Ἐξω ἀπὸ τὸ μελαμψὸ μάτι
καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ λευκὸ μικροσκόπιο
Τεντώσου.

☆

Ποιὸς μ' ἀφήνει νὰ δειπνήσω τὴν ἀγάπη
Γέρνει ὁ ἥλιος
Καὶ τὸ πλατύ σας χρῆμα κόλλησε στὰ δάχτυλα

☆

Ἡ ὥρα τούτη εἶναι μακρὰ σὰν δρόμος

Οὔτε φίλος κανεῖς, οὔτε ἀδερφὸς
οὔτε ζωάκι τρυφερό, συντροφικὸ τῆς σάρκας

Ἵργανά μου αἰσθητήρια, καεῖτε στὴ φωτιά τοῦ σκοταδιοῦ μου.

Βασίλης Καθάρειος

ΑΠΟΓΝΩΣΗ

Ἐμπρὸς μου τὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα
καὶ πόθος μου μεγάλος μοῦ ἀναψε
ἐκεῖ νὰ προσπελάσω
τὸ νόστιμον ἡμῶν νὰ γευτῶ στὶς ἴνες μου,
πὺ μέσα του ἀπὸ καταβολῆς κόσμου
σκηπτρο διαμαντοστόλιστο φέγγει ἡ Μεγαλωσύνη,
φωτιά εὐθύλαμπης σαγήνης.
Σταυροκοπήθηκα καὶ ψέλλισα:
—«Δὸς μου, Κύριε, τὴν πίστη σου νὰ με ὀδηγήσει».
—«Δὲν μπορεῖ νὰ ὑπηρετεῖ
κανεῖς δυὸ κύριους συγχρόνως»
μοῦ ἀποκρίθηκε Ἐκεῖνος
πὺ γνώρισα τοὺς ἠχηροὺς του φθόγγους,
κι ἀπόστρεψε τὸ πρόσωπό του ἀπ' ἐμοῦ.
Ὅμως ἐγώ, ἀρνητῆς τῆς ἀπόφασής του,
χρόνια παραδέρνω στοῦ ἀνήφορου τὸν κάματο,
σὲ δρόμους ἀσυνάρτητους χαμηλῶν μετεωρήσεων,

σὲ μονοπάτια ἀνίσκιαστα κι ἥλιοδαρμένα
ἢ ἀφῆ τῆς λαχτάρας μου τὴν ξαστεριά νὰ εἰσπνεύσει.

Ἐπὶ κακοῦ ὅμως ἦρθαν ὄλα.

Ποτὲ δὲ μ' ἄγγιξε ἢ ἀμβροσία ὦρα.

Στὴ στράτα μου ἕνας γέρο - σοφός,

πού τὶς προθέσεις μου ἐμάντεψε,

μ' ἐπίγνωση μὲ νουθέτησε στοχαστικά:

—«Μὴν προχωράτε πιά!

Συντρίβεται κανεὶς ἐκεῖ ἀπὸ τὴ θύελλα,

ἐλιγγιᾶ ἀπὸ τὸ βάθος τ' ἀπροσμέτρητο,

κι ἀσθματικὸ τὸν κάνει ἢ σκοτοδίνη.

Κι ὅταν ἐδῶ ματαγυρίσει,

τὰ βήματα τοῦ ἡλιοῦ ὀδηγώντας τον

θὰ ἔχει τὰ μαλλιά στὸ χρώμα τοῦ σάβανου

καὶ τὸ κορμὶ μὲ ψυχροὺς καπνοὺς τυλιγμένο

κι ἐτοιμόρροπο, τὸ Θάνατο προμαντεύοντας.

Θὰ ἴναι ἕνας σακάτης στὶς κορφές τοῦ Χρόνου,

πού ἢ γλώσσα τοῦ Κόσμου «ἄθλιο Ποιητὴ»

θὰ τὸν καλεῖ

γιατί, ἀνάξιος ὄντας, δὲ θὰ ἔχει γίνεῖ

οὔτε ὁ Βιγιόν, οὔτε ὁ Βερλαίν, οὔτε ὁ Ρεμπώ.

Θὰ ἴναι μονάχα ὁ στρατοκόπος

μῆς ἀπεραντῶσύνης μισητότατης,

μῆς πορείας πυραχτωμένης».

Ὅμως ἢ ἀναρπᾶστρα τῆς καρδιάς μου ὄρμη

πού διψᾷ τὴ θυσία, τοὺς πάγους τῶν φλογῶν,

ὄλο μὲ πάει δρομαία κι ἀσυγκράτητα

μήπως μπορέσει καὶ μὲ χύσει

στῆς αἰωνιότητος τὴ μήτρα

στὸ σχῆμα τῆς ἑξαρσῆς της νὰ παγώσω.